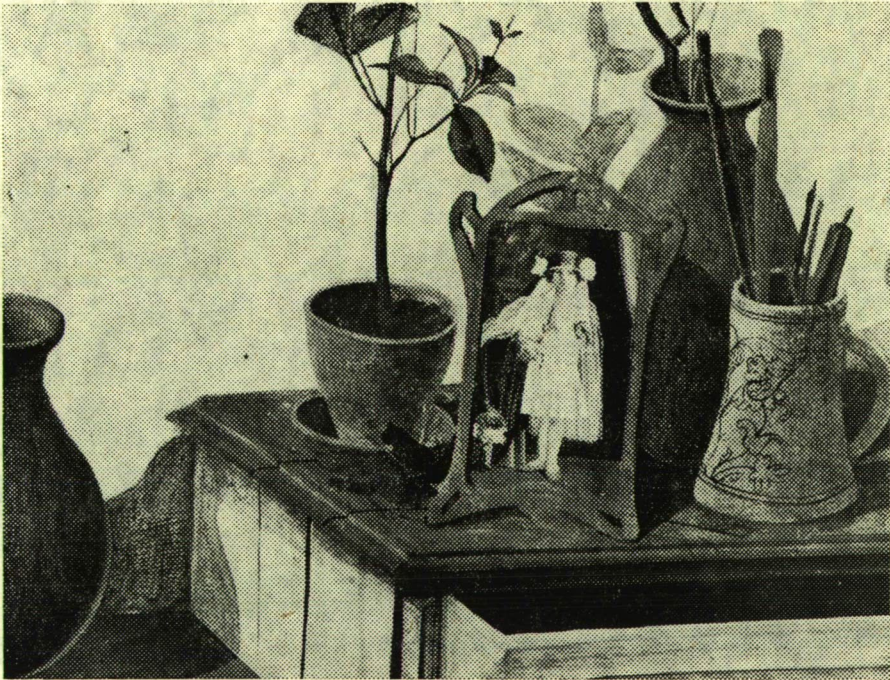

Meghőköltek

Lázadásaink az ajtóba se
mertek kiállni.
Düheink az éjszakánként vakláló sötétben
elbújva vicsorogtak.
Asók, kapák hiába akarták sokszor
kezünkbe kapni nyelvüket,
s hiába a halkán kapirgáló kazlaktól
előrobogó vasvillák.
Meghőköltek az indulatok.
E varjakkal károgó országban
el-szétszéledtek inkább.

ZOLTÁNYI ISTVÁN: RÉGI FÉNYKÉP